

Szerkesztőség:

Templo-utca 14. szám. földszint, jobbra.

Díjmentesen leveleket csak ismert keztől fogadjunk el. Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:

Templo-utca 14. szám. földszint, jobbra.

Hirdetések díjazás szerint.

Egyes szám 5 kr. ünnep- és vasárnap utáni szám 3 kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.

Előfizetési árak:

Helyben házhoz hordva:

Egész évre . . . . . 12 ft.
Fél évre . . . . . 6 ft.
Negyed évre . . . . . 3 ft.
Egy órára . . . . . 1 ft.

Vidékire postán küldve:

Egész évre . . . . . 14 ft. — kr.
Fél évre . . . . . 7 ft. — kr.
Negyed évre . . . . . 3 ft. 50 kr.
Egy órára . . . . . 1 ft. 20 kr.

Hirdetések helyben fizetendők.

Arad, márczius 25.

A békejelek szaporodnak, ambar a berlini tőzsdét tegnapi nyugtalanították Bismarck herceg nyilatkozatai a bekövetkezhető veszélyekről. De mindjárt megváltozott a hangulat arra a hírre, hogy az angol bank leszállította a kamatlatát.

Nagyobb megnyugvást szerez az a körülmény, hogy az orosz udvari politika határozatlan közledek közép-Európához, s ez tüntetőleg nyilvánult a német császár születésnapja alkalmából Gatsinában rendezett ünnepélyen. A császár és a hercegek mind orosz egyenruhában jelentek meg, s a császár meglehetősen hangosan mondott toasztot a német császárra.

Jelentőseggel biz az a demonti is, melyben a Journal des Debats ki jelenté, hogy Orosz- és Franciaország közt nem folytak és nem folynak szövetségi tárgyalások.

Londoni nagykövetségünknél — mint a Köln. Ztg. hallja, — rövid időn változás fog történni. Ugyanis Károlyi Alajos gróf elhatározta, hogy nagyköveti állásáról lemond a visszatérve Magyarországra, minden idejét fia nevelésére fogja fordítani. Tény mindenestre, jegyzi meg az idézett lap, hogy hivatali kötelességei, melyek elviselesét Hengel mller volt nagykövetségi tanácsos igen megkönnyítette számára, most nagyon súlyosan nehezdednek rá. Utója nevet is emlegetik már a diplomatiai körökben. Erősen tartja magát az a hír, hogy az új londoni nagykövet Kállay Benjamin közös pénzügyminiszter lesz.

Békekörök szaporodása. A helygymnizster, miként a Nemzet értesül, a következő körülményeket becsatolta ki: Az 1887. XXII. te. végrehajtása körül szerzett tapasztalatok azt mutatják, hogy az említett törvényben körülírt békebírói intézmény, a községi bíróságok meghaladó kisebb polgári peres ügyek elintézésére a békebírók csekély számánál fogva alig számbavehető mérvben bírhalással, hogy így az említett ügyekben való bíráskodásnak csaknem egész terhe a törvénykezés egyéb ágaiban különben is már teendőkké tulterhelte lévő királyi bíróságokra nehezdedik, és így az a cél, melynek fogva ezen törvény meg lett alkotva alig éretett el. — Az igazságszolgáltatás gyorsítása érdekében, s a kir. bíróságok helyzetének könnyebbítésére tekintettel, feltette kívánatosnak látszik, hogy az idézett te. 2. és 8. §-aiban foglalt rendelkezések értelmében az eddig már megbízottakon felül még számosabb oly egyén ruháztassék

fel, a kisebb polgári peres ügyekben bíráskodás jogával, kik mint alkalmasak és annak elvállalására hajlandók, a vármege közgazdasági bizottsága által a tisztségre ajánlatnak. Az igazságügyminiszter ily egyének kitűdása végett a királyi törvényszékek elnökeihez körrendeletet intézett, kik is egymásután adják be az iránt jelentéseiket. — Midőn ezt a közgazdasági bizottság tudomására hozom, egyuttal figyelmeztetést is felhívom, hogy az igazságügyminiszter urával azonos emez intencióm tényleges megvalósítására hacsak közre, illetőleg saját hatáskörében a szükséges intézkedéseket tegye meg az iránt, hogy a kir. törvényzéki elnököt beérkezendő, az igazságügyminiszter útján vele közlendő jelentésekben megneveztet, s a közgazdasági bizottság által is alkalmasnak talált egyének, a békebírói tiszttel felruházhatók legyenek. Budapesten, 1887. évi márcz. hó 15-én, a miniszter helyett Beniczky, államtitkár.

Az angol bank a kamatlatát leszállította a háróm százalékra. Az európai tőzsdéken e tényt kiváló békejelként üdvözölték.

Nép- és polgáriszkolai tankönyvek megbírállása. A vallás- és közoktatásügyi magyar királyi miniszteriumban folyó hó 24-ikén Berzeviczy Albert dr. elnökele alatt értekezlet tartott, melyen részt vettek: Gönczy Pál miniszteri tanácsos. Klamarik János dr. és Leóvey Sándor miniszteri osztálytanácsosok. Stoozek József dr., a közoktatási tanács elnöke és Ferenczy József dr. a tanács jegyzője és Suppan Vilmos szolgálattele be rendelt képezdele tanár. Kimondatot, hogy a nép- és polgáriszkolai tankönyvek megbírállatásával az országos közoktatási tanács bizandó meg, mely e célból a népközponttal ügyekkel foglalkozó 10 új váltakozó taggal ki fog egészítettetni.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A horvát ügy a képviselőház előtt.

A képviselőház szombaton elfogadván a Chilevel kötött egyezmény beüzkeljezéséről szóló törvényjavaslatot, a horvát-szlávon ügyekben kiküldött magyar országos bizottság jelentése felett indult meg érdekes és tanulságos discussió.

Falk Miksa előad: T. ház! Azon jelentés, mely a magyar országos bizottság nevében a ház asztalára letenni szerencsém volt, oly bő anyagot tartalmaz, s annyira kimertíti a szöveget levő tárgyat, hogy valóban vissza élnek a t. ház túrelmével, ha ezen jelentés, hosszú bevezetéssel kísérem. Etre különben annál kevésbbé van szükség, minthogy, mint méltóztatik tudni, a két országos bizottság közti tárgyalások pozitív eredmény nélkül végződtek.

Létrejött ugyan egyetértés bizonyos kérdésekre nézve, másokra nézve történt közledeés, a mennyiben a horvát kívánalmak rész-

ben teljesíthetőnek látszottak, de következett azután egy igen fontos kérdés, a nyelv kérdése, amelyre nézve egyezkedni egyáltalában nem tudunk és a melyen az összes tárgyalások hajótörést szenvedtek. Természetes, hogy midőn ezen legfontosabb kérdés nézve egyetértést létrehozni nem sikerült, az előbbi megállapodásokat és mindkét részről nem törtétek kellett tekinteni, így tehát pozitív eredménye nem lévén a tárgyalásoknak, a t. ház, böles belátása szerint helyeselti vagy rossz szálhatja a bizottság eljárását, de concret határozathozatalra substratum nincs. Van azonban még egy körülmény, a mely nekem, midőn ezen helyről van szerencsém a házhöz beszélni, tartózkodást paranczol, és ez az: hogy mindazon lépések, melyek a magyar országos bizottság részéről törtétek és mindazon megállapodások, melyek a jelenlétesben foglaltatnak, nem többségi határozat alapján hozták, hanem mindezenkérdésekre nézve, az elsőtől az utolsóig teljes véleményegység és öszhang uralkodott a magyar országos bizottság kebelében: ezen országos albizottságnak minden tagja, az országgyűlésnek bármely házhöz, vagy bármely pártjához tartozott is, egyetértéssel arra nézve, hogy Horvátországnak kívánalmait méltányos és jóakaratu megítélés tárgyává kell tennünk, s a mennyire lehet, azokat teljesíteni; de más részről egy hájszáll sem szabad tulenni azon a határon, a mely Magyarországot méltósága és állami érdeke elénk szab. (Helyeslés.) Ennekfogva én ezen egyetértésre oly nagy súlyt fektetek, és azt oly értékesnek tartom, hogy nem szeretném azt csak egyetlen szóval is megzavarni, és ezáltal meggyöngyíteni azon batárt, melyet mégis előbb-utóbb a horvátországi közvéleményre kell, hogy gyakoroljon, annak tudta hogy valamennyi politikai factor Magyarországon, teljes öszhangzatban van a Horvátország iránti jóakarattal, de egyszerűsind azon szikláságban is, melyvel Magyarország jogait és érdeket védelmezi. (Helyeslés.)

Ezeknél fogva nem érzem magamat jogosítva ez alkalommal, bármily egyéni nézetnek kifejezését adni, melynek kimondására az országos bizottságtól meghatalmazásom nincs, hanem kérem a t. házat, a mint a jelentés végén is mondva van, méltóztassék a jelentést tudomásul venni, és ezen határozatáról a főrendiházat értesíteni. (Általános helyeslés.) Felszólalt ezután.

Helfy Ignác s a kitéjté, hogy szerinte a regnicoláris bizottság megállapodásainak néhány pontjában mégis túllepte az eleje kiszabott határokat. Szerinte a bizottság túlságos engedékenységet tanusított, több pontban a horvátok iránt, anélkül, hogy ezek hasonló engedékenységet tanusítottak volna.

Madarász József élesebben bírálja a bizottság eljárását, melyet sok tekintetben a törvényekkel ellenkezőnek tart, s ezért ellenindítványt ad be, mely szerint a bizottság jelenlétes tudomásul vevő ugyan, de megjegyzéseket tesz a történt, bár a tárgyalások megühsült folytán végvárvényesnek nem tekintendő határozatokra nézve.

Szilágyi Deszó kitéjté, hogy a háznak jelenleg nem lehet feladata a bizottság jelentésének bírállatába becsátkozni, s szemben a helyzettel nem tehet mást, minthogy a

jelentést egyszerűen tudomásul veszi. Ez azonban sem a jelentésben foglalt helyeslést, sem annak bírállatát magában nem foglalja.

Tisza Kálmán miniszterelnök egyenkénti reflectál az elmondottakra. A tudomásulvéttel illetőleg osztják Szilágyi Deszó véleményében. Helfyvel és Madarászzal szemben megjegyzi, hogy ők olyan dolgokat hoztak fel, a melyek a jelenlegi körülményeknek meg nem felelnek, minthogy 10 év óta a helyzet Horvátországgal szemben épp úgy megváltozott, mint a hogy egészen más álláspontot foglalnak el a tartománygyűlésben akkor részvett képviselők ma. A bizottság megállapodásai s ezt egyenkinti hivatkozással mutatja ki, egyetlen törvénnyel sem ellenkeznek, s alapul mindentben a törvények által megállapított korlátok között kifejlődött praxist vették. Kéri a jelentés tudomásul vételét.

Falk Miksa előadó röviden reflectál a jelentés ellenzői által elmondottakra. Kifejté, hogy a bizottság sehoh a törvényekkel ellenlétes álláspontra nem helyezkedett, de nem foglalhatott el olyan merev álláspontot sem, a minőt Madarász jónak látott volna. A mi a megállapodások illeti, azok, minthogy a legfontosabb kérdésben egyetértés nem jöhött létre, úgy sem érvényesek, a majdan tiljhatallommal kiküldendő másik bizottság határozatainak tehát nem praedicálhatnak.

Helfy Ignác felreértett szavait magyarázza meg, mire a ház a bizottság jelentését tudomásul vette, a Madarász ellenindítványát meilözvén.

Végül Tomcsányi László vonta vissza a kereskedelmi-bank ügyében tett interpellációját.

Elnök a szombaton d. e. 11 órákor tartandó ülés napirendjére kitűzi a hadsereg, hadtengerészet, honvédség és népfelkéselés tiszti és legényeségi özegeinek és árvaínak katonai ellátásáról szóló törvényjavaslat tárgyalását, s a ma megszavazott törvényjavaslat haramadsoni felolvasását.

KÜLFÖLD.

A szerzetes rendek visszatérése Németországba. A porosz urak-házában penteken Bismarck herceg igen érdekes nyilatkozatot tett az egyházpolitikai kérdésben s határozottan kijelenté azon szándékát, hogy a catholicusokat ki akarja elégtetni. A szerzetes rendek visszatérése Németországba az egyetlen jezsuita-rend kivételével, már biztosítva van, s a most tárgyalt törvényjavaslat, melyet a kormány újabb engedményekkel akar kibővíteni, meg fogja szüntetni a májusai törvények mindazon határozatát, a melyeket a római curia a cath. egyházra sérelmeseknek talált. Azt azonban Bismarck herceg sem hiszi, hogy e nagy fordulat le fogná sorbarozni a centrum opozícióját. O első sorban magával a pápával, azután pedig a német cath. lakossággal akar békét kötni, melyből kihagyja a centrumot.

Ma esti jutalomjátéka alkalmából, fogadja rokonszenves üdvözlöttnk meleg kifejezését, mely az aradi színház közönségének hangulatát is tolmácsolja. Törös Tivadár.

Irodalom és művészet.

Márki Sándor dr. a Déznavidékről. Budapest a „Földrajzi-társaság” szombati ülésén Márki Sándor dr. lapunk kitűnő munkatársa olvasta fel „Dézna és vidék” című értekezését. A Déznavidék az aradgyepei Moma-Kodruth hegység nyugati részének legnagyobb beüágódása, a Déznápakat mentőn körülbelül 160 négyszög cölömternyi területet fedeznek. Középnagyságu hegyei vasércet tartalmaznak, melyeket Boros-Sebes, Dézna, Monyásza, Bestyirata és a Zügópatakok hóiban és hamorabain öszvázadok óta ipari célokra dolgoznak fel. Monyásza kisebbbüzert meleg fűrdővel is bír. Fapára és köfajtése helyesebb kezelés mellett szintén hasznos igr. Természet szépségei méltók a touristák figyelmére, kivált a Pless helység felé vezető dőlnak s még inkább a Boinsoradebrok, a Tejszika, sat. Jókai Mór is e vidéken tetted első kirándulásait a híres Török Gábor volt aispán déznai házból. Történelmi múlttal bír Boros-Sebes, de főképp Dézna, melynek regényes várromjait Jókai lerajzolta. A környéken lakó 20 000 főnyi népesség most csaknem kizárólag román és görögkeleti, azelőtt inkább magyar és református volt. A felolvasó tüzetesen ismertette az egyes tájakat, melyeknek felvirágzását a Vaskohig legközelebb megnyitló, Boros-Sebesig pedig már régebben kész vasutvonallal öszkekötéséttől reméli. A felolvasót megjelnezték.

Hunyady Margit asszony Debreczenben. Az aradi színház kitűnő drámai színésznője, ki hat évvel ezelőtől működött Debreczenben, most ott vendégszerepel. Először „Fedora”-ban lépett fel felt ház előtt és nagy tetszés közt. A fővárosban is ismert hatalmas ábrázolásával erős hatást tett. Nem csak-

Ezt annál könnyebben teheti, mert a parlamentben e párt nélkül is hatalmas többséggel rendelkezik.

Az Orosz politika és a szent föld. A „P. C.” egyik tudósítója egy, a Keletről visszatért előkelő franciaival, ki ott sok olyan egyenlő érintkezett, a ki a keleti politikában irányadó, érdekes beszélgetést folytatott. A francia többek között körülbelül a következőket mondá: Oroszország a keleten kettős czélt követ, a mennyiben nemcsak lassan, de biztosan hatol előre Konstantinápoly felé, de egyházi téren is mind világosabb és kivethetőbb módon törvra, hogy a császár kiváló tekintélyre tegyen szert, a mennyiben azt igyekezik elérni, hogy a császár Jeruzsálemben pontifex maximus-szá vagy a görög schismaticus egyházak főpárfogójává kiáltassék ki. E merészen gigondolt és furfangosan kifejtett tervéről Oroszország semmi áldozatot sem sajnál, amennyiben számos, látszólag ártatlan jellegű kolostort alapít a szent földön, s majdnem minden megvásárolható telket orosz kezébe igyekezik keríteni. Európa nagyon egyoldalú figyelmet fordít a Bosporusra s felettébb keveset törődik a szent földdel.

A francia-orosz szövetség eszméje, bármennyire elvakítsa is az a francziákat, azon szempontból nem helyeselhető, minthogy az csak orosz szempontból üdvös. Ellenben egy német-francia szövetség lehetetlen-nné tenné Európában az egyensúlyt minden megzavarását; ebben természetesen Elzász-Lotharingia képezi a főakadályt. De nem szabad a jövőre feladni annak a reményét, hogy diplomatiai kombinációj segítségével talán függetlenné lehetne az államokat tenni, a melyek így megszűnnének a viszály okait szolgálni, kétségtelen, hogy Bismarck alkalmas egyéniesség volna arra, hogy e tervet ellenzőivel is elfogadtassa, míhelyt az időszerepnek és magasabb szempontból szükségesnek látszanék.

A „P. C.” tudósítója e nyilatkozatokat felettébb különöseknék, eredetieknek mondja, a „P. C.” is csak ezen szempontból közli azokat.

LEGUJABB POSTA.

Uj mozsanatok a bolgár ügyben. Sophiában elterjedt hírek szerint a bolgár kormány sürgősen kiküldött katonai csapatokat Burgasba és Várnába, hol vagy volt már putsch-kísérelt, vagy tartanak zavargásoktól. — A berlini és pétervári politika ez idő szerint határozottan a háromszászi szövetség visszaállításán fáradozik. Az orosz diplomatiai körök állítása szerint Oroszország diplomatiai kezdeményezése a bolgár kérdésben csak ezután várható. Oroszország jelenleg teljesen tartózkodó állást foglal el.

A „Times” jelentése szerint a porta hivatalos értesítést nyert, hogy Oroszország megtiltotta a bolgár menekülteknek a további eszlendő nyelveket a regensséggel ellen.

A „47-dik czikk” Corrájában és a „Bagdadi hercegnő”-hen. Ráadásul Molnár László jutalomjátékán, tegnapi Rákosi Jenő „Endre és Johanna” című drámájában lépett fel. A debreczeni társulat az egész saisonon át nélkülözte a drámai hősnőt, annál mohóbban élvezte tehát a közönség most Hunyady Margit asszony művészetét, a ki tagadhatlanul a vidék legelső hősnője.

A „Királyfogás” ünnepélye. A Csiky Gergely és a Kontri operettjétt huzadésor adtak szombaton a népszínházban s valószínűs kis ünnepélylyé nőtte ki magát az est. Annál inkább, mitúttan az előadás az operette szerzőinek egyszerepmind jutalomjátéka is volt. A közönség megtölté a házat s mindvégig jól mulatott az előadáson. A szereplőkön általában meglátszott, hogy kiváló buzgalommal és jól kedvelv játszóttak s közülök első sorban Blaháné kel kiemeltnék, a kinek az első felvonás alatt egy hatalmas babérkoszorút nyujtottak fel. A kszorus szallagján a következő állott: „Blaha Lujzának, a pártatlan Fürának A „Királyfogás” 20-ik előadásán, a hálás szerzők „Valóban pártatlan Flora is volt s a közönség szűnni nem akaró tapsokkal kísért minden mozzanatot. Tetszetek meg Mar gó Czelia Kassai, Németh, ki több új coupleval kacagtatá meg a publicumot. Szilágyi szintén erősen couplezótt s a Fejerváry-nyilatkozatra vonatkozó satyrát hatalmasan megjelnezték. Németh új couplebbel bemutatjuk a következőket:

A népfelkelő, A sok dísz honmegettő Jarában tanul, A lörs üli s lehull; A honvéd nagyok, Hetrykán fáira van csapra, Zsinóros a dolmányja — Mehet! Hírát! De hogyha jön a muszka had: Akkor lesz hadd-el-hadd! Tra-ra, tra-ra, Tra-ratta-tatta-ta.

Az „ARADIKÖZLÖNY” tárczája.

Szinész-pantheon.

(Aradi színészek jutalomjátékain.) — Az „Aradi Közlöny” eredeti tárczája. — XII.

Somló Sándor. Krecsányi Ignác szinészgátnak mindig nagy érdeműl fogják betudni a magyar vidéki szinészétt történetének megírói, hogy társulatának szervezésénél mindig fősulyt fektetett arra, hogy lehetőleg intelligens elemek alkossák személyzetét. Ez, hogy úgy mondjuk egy új aera a magyar szinészétt, mely közdi lehetővé tenni azt, hogy a vidéki szinpadokról is kizorittassanak a nem hivatalos elemek. A qualificatio és az igazi tehetség kied polgárjogot nyerni a provinciális szinészéttél is, hol napról-napra nagy előnye támad azoknak, a kiket némes ambíció és a pályaszertet visz a deszkákra és a kik éppen ezért zajos, nagy sikerek részesei szoktak lenni idő előtt.

A magyar szinészéttnek egy ilyen kiváltságos és kimagasló alakja Somló Sándor, ki int az aradi színház egyik közkedveltségben álló tagja, ma tartja jutalomjátékát, kétségelennül az aradi színházi közönség meleg és olyan ösztadlan ovációi mellett, a minőt az ő sikerei méltán tesznek természetessé.

Somló Sándor egyike a magyar szinészétt ma élő tagjai közül azoknak, kiket a természet pazarul balmozott el a legszerencsésebb külső donumokkal is. Közmondásos szépsége, — mely arczában a classicus kor szép irfiai juttatja eszünkbe, — olyan meg-

jelenést biztosít számára a szinpadon, mely magában is felő mindjárt a szerep félsikerével. Megjelénésében, ugy a szinpadon, mint a társaságban, bizonyos előkelőség imponál, mely a mig önkénytelenül nyeri meg maga számára nézőit, addig kiváló rokonszenvensséggel meg is tartja ezt a hatást állandóan maga iránt. Iztése finom és ez éppen úgy nyilvánul öltözekeiben, mint főleg salon-szerepeinek felfogásában és kivitelében, a mi által nagy részt követelhet magának abból a dícsőségéből, hogy ott a hol eddig megfordult, otthonossá tette a salon-életet a szinpadon és lehetővé e nehéz genrnek az érvényre jutását.

A Somló szerepkörében, — ha lehet úgy szólnunk, — érdekes végletek találkoznak. Ha mint hős szerelmest tekintjük, tragicus alkotásai a tehetségnek éppen olyan határozott jelet manifestálják, mint a mennyi kedves eredetiség és szellem ragad el salonbonvivant-jaiban. És itt be kell látnunk, hogy két ilyen ellentétes szerepkörben csakis az inspiratio mélysége és a tehetség kiválósága teremthet elfogadható sikereket. Somló egyéni drámai szerepeket és az e téren producált alkotásai tagadhatlanul ellenállhatlan nymbust körítenek alakjaihoz, bár tisztelőinek legnagyobb része abban a nézetben van, hogy Somló az eddig bemutatott bonvivant és némileg — hogy e kifejezéssel éljünk — finomabb naturbursch-szerű szerepeiben azt a benyomást keltette, hogy e téren feledhetlenebb alakításokat producált és fog producálni jövőre is.

Igen természetesen sem a hely, sem pedig az alkalom nem engedheti meg nekünk, hogy e tekintetben részletes fejtegetésekbe becsájtjunk és a magunk részéről meg-

elégzünk azzal és szerencséseknék érezük magunkat, hogy constatálhatjuk az aradi színházi közönségnek azt a mély rokonszenvét és nagy tetszését, melylyel Somló mind a két szerepkörben, minden fellepte alkalmával kíséri és kitünteti.

Egy másik nagy tehetsége és előnye Somlónak az a minék költői sikereit köszöni. Az ifjabb költői generációnak Somló egy olyan kimagasló alakja, a mihez a legjobb commentárt a magyar tudományos académia koszorú adták meg, a melyek az „Első szerelem” és az „Ovid” című versesz műveinek a költői szépségeit fennen hirdetik. Ehhez járul legújabb kitüntetés, mely az academia legutóbbi Telesi-pályázatán érte, midőn „G o r g o” című tragédiáját két szavazat méltatta a száz aranyra. Somló balladáit, romancéit és egyéb megjelentétt lyráit verseit, már is olyan helyet biztosítottak számára a magyar poetica irodalomban, hogy e nembeli érdemeivel a magyar irodalomtörténet fog számolni.

Somlónak ugynevezett életrajzi adatait nagyon könnyen öszefoglalhatni e szavakban: Sok tanulmány a szinpadért. szivős törekvés a költői korszorúért. A mi azonbankivált esik, az a családja, melynek napja Somlóné V ad n a y Vilma asszony, a vidék e pártatlan operette-primadonnája és féltett, szerett kedvence a család körnek a művészpár gyönyörű kis leánykája.

Somló a sziniképezésnek négy évig volt feltűnést keltő tehetségt tanítványa és mint annak végzett növendéke mindjárt a vidék elsőrangú szinpadjaira került, hol mintegy négy éve működik akkora sikerek között, hogy nevét mint az ország leghivatottabb színészeinek egyikét emlegetik hazaszerte.

Sophiai irányadó körök részéről arra törekednek, hogy meggyőzzék a bolgár kormányt a sobranje elisített összehívásának részleges voltáról. A bolgár kormány ez irányban még nem hozott döntést megállapodás s bár a sobranje összehívásának ideje már tanácskozás tárgyját képezte, a határidőben megállapodás nem történt az irányadó körök részéről. — Riza bey küldetése végleg meg-hiusultnak tekinthető.

Ruscsukban még mindig nyomott hangulat uralkodik. Sok családot ért gyász a zandulás folyótnál, mert ennek folyamán alatt 40 személy megelölet. Huszan pedig megsebesültek. Hogy a pártviszálly mily éles jel-letet öltött, kitűnik abból, hogy a két Ma-t-h-e-w testvér, kik közül az egyik kato-natiszt, a másik pedig a ruscsuk-várnai vasút hivatalnoká, egymásra lötétek. A román hatá-roságot, mely megengedte a zandulóknek, hogy a határt át lépják, a román katonai ha-tóságok másokkal helyettesítették.

Carnowot szabad lábra helyezték.

Legújabb jelöltül a bolgár fejedelmi trónra Oszkár svéd herceget em-leték.

„ARADI KÖZLÖNY“
(megjelen minden nap).
előfizetési feltételei.
Helyben házhoz hordva:

Egy évre	12 frt	— kr
Fél évre	7	—
Negyed évre	3	—
Egy órára	1	—

Vidékire postán szétküldve:

Egy évre	14 frt	— kr
Fél évre	7	—
Negyed évre	3	50
Egy órára	1	20

Az előfizetési pénzeket kérjük, legzél-szerubbén posta-utalványon, mielőbb bekül-den, hogy a lap pontos expedícióját fenntar-dás nélkül teljesíthessük.

Arad, 1887. márczius hóban.
A „Aradi Közlöny“ szerkesztője és kiadóhivatala.

NAP T Á R.
Márczius 26. Szombat. Róm. cath. naptár: Manó vt. Prot. naptár: Manó, Jenő. Görög-ország naptár: (márczius 14.) Benedek, Sándor. Nap két 5 óra 54 perczok. Nap nyugszik 6 óra 17 perczok.
Márczius 27. Az aradi polgári jótékony nőgyelet évi közgyűlése d. n. 3 órakor a város háza tanács-ter-mében.
Márczius 27. A lyceumi „Petőfi önképzőkör“ em-léknapja d. e. 10 órakor a lyceum díszter-mében.
April 3. Az aradi városi önkéntes tűzoltókar köz-gyűlése d. e. 10 órakor a város háza földszinti kis ter-mében.

H I R E K.
Arad és Vidéke.
— **Gyümölcsöt boldogasszony napját** ünnepelte tegnap áhitattal a kereszténység. A helybeli minorita-templomban délelőtt fé-nyes istentisztelet tartott, melyet valamint a délelőtt és délután tartott szent beszédeket a templomot zsúfolásig megtöltött közönség hallgatja végig.
— **A szesztermelők orsz. egyesülete** ma és holnap Aradon a Krispin-féle tereben tartja meg közgyűlését. Kezdeté délelőtt 10 órakor.
— **Az aradi iparosok** — mint lapunkat Budapestről értesítik — 4000 pár bak-kanesra kaptak megrendelést a honvé-delmi miniszterium részéről. A megrendelési ajánlat a napokban érkezik le az aradi ipar-tesztület elnökségéhez. Így Arad város iparosai azok közé tartoznak, kiknél nagyobb megrendelé-sek eszközöltek. A szajvártó munkára tett ajánlat a kért mennyiségre szintén elfogadtatott. A honvé-delmi miniszterium és kormányának rekon-szerve Arad város polgárai íránt most is bebizonyított, midőn tekintetbe véve az ország különböző részeiből beérkezett tö-mege ajánlatokat. Arad város polgárai-nak ajánlata első helyen méltatott. — Midőn ezt sietünk tudomásra hozni, elen-gedjük az alkalmat, hogy megjegyezéseket tegyünk azon izetlen ellenzéki izgatásokra, melyek most, — a honvédelmi miniszterium-nak az aradi iparosokkal szemben tanúsított jóindulata folytán, — olyan nevétségek hely-zetbe hozták azokat, a kik az iparosokkal pártidekkel tudnak kacérkodni, de érettek tenni, azt mindig másokra bizzák. Nos hát a kormány ismétellen bebizonyította nekik, hogy az iparosok jogos kívánalmainak mindig ele-get tesz.

— **Ujlaky József** újonnan kinevezett aradi kincstári ügyész, ki szabadságidejét M.-Szigeten töltötte, ottani ismerősitől és barátjaitól a következő sorokban bucsuzott el: „Meg-bocsátanak — ugymond — az én kedves ismerőseim és jó barátaim, ha a szokásos búcsút meg nem tartva, ez uton veszek bu-czút tőlük: sok szerencsét, Isten minden ál-dását kívánom nekik egyenkint és összerve, kérve őket, hogy engem becses jó indulatuk-ha és szíves emlékekben megtartani kegyes-kedjenek. És miután M.-Sziget, ez a kedves város, imádott gyermekeim szülőföldje lett, temetője pedig feledhetetlen nóm sírját fogadta be, emellett örömmel és bánattal váltakozó szent kegyelet az, melyel Szigetire mindig vis-zsa fogok gondolni. Alig boldogíthatna vámai inkább engemet, mintha e derék város haladá-sát, boldogulását látom. tapasztalom. Uj-laky József ur M.-Sziget társas körének

egyik köztisztelet és szeretetben álló férfa volt. Szabadságideje elteltével hazatérve, teg-nap délelőtt elfoglalta újból hivatalát.
— **Az aradi tavaszi vásár** tegnap vette kezdetét, de — fájdalom! — nem a legked-vezőbb auspítumok mellett. Csunya, esős idő volt egész nap, a mi természetesen nagy-ban csökkentette a szokásos fogalmat és üz-leli élénkséget. A vidékől mindazonáltal so-kan rándultak be bevásárolni; a mi elég köny-nyen mehetett. Minthogy a kínálat meglehe-tősen nagy. Reméljük, hogy a szépre derült idő fokozni fogja a keresletet is.

— **Pekár Király** államvasuti főfelügyelő és az aradi üzletvezetősek főnöke ma ünnepli meg 30 éves szolgálati jubileumát. Pekár ur-nak a hazai vasutak körül szerzett sok érem-dei sokkal ösméretesebbek, mintsem azokat e helyen bővebben méltatnunk kellene. Sze-retetreméltó modora és jeles egyéni tulajdo-nai pedig az aradi társadalom egyik legtis-ztebb tagjává tették. Az államvasuti tiszti-ka ma este fényes bankettet rendez szeretett főnöke tiszteletére, kit mi is őszinte jókívá-natokkal üdvözlünk a mai jubiláris ünnepély alkalmából.
— **Arad a Maros** ismét, csak hogy az áradást ezáltal nem annyira az esőzések, ha-nem inkább azon körülmény okozta, hogy azon víztömégek, melyeket a folyó egyes helyeken, mint Marosvárhely mellett is, ki-öntöttek, ismét a mederbe tértek vissza.
— **Összetört sziv.** Egy nemes alkotása de szerencsétlen sziv tragoidájáról beszéltek tegnap Aradon. Kegyetlen sors, szomorú tragedia érte utól és a résztvevők nagy száma kesergett pusz-tulásán. Ott volt együtt sok más értéken sok-kal silányabb szívekkel, és a végzet mégis őt érte. Mégis igaz, hogy a sors nehez és meg-nem érdemel szenvedéseket csak nagy és szép szíveknek juttat. Mert nagy is volt, szép is volt az sziv, melyet porrá zuzott tegnap egy leomló — mézeskalács-sátor. A könyörtelen em-beriség lábál taposta.

— **Halálozás.** Az Aradon is széles körök-ben ismert Hétséy Pálné urnó, mint rész-vétellel értesülünk, tegnapelőtt Bácsban elhunyt. Általános részvét kíséri sirjába.
— **Csőd.** Az Aradmegyevel határos Zám községhen, mint egy Aradra érkezett magán-levélből értesülünk, a zámí uradalom, mely az utolsó években különösen a gyümölcsfete-nyészet terén tett sok és hasznos szolgálatot a dévai törvényészknél a csődöt maga ellen megkérte. E hirt mindazonáltal csak fentar-tással közöljük.

— **Iparigazolványt nyertek Rákész-megyében.** Fűzesgyarmaton engedélyhez nem kötött építési ipar gyakor-lására: Czaga Lajos, Gaucsóri Péter, Homoki Imre, Kis F. János és Tó-kés Mihály.
— **Megmentett élet.** Egy ismert aradi polgár a napokban kíséltél a Marospartra, hogy az áradó folyót megtekintse. Megállott a korlát előtt és csendesen szemlélgette a to-váhpömpyögő hullámokat. E közben egy tántorgó alak haladt el mellette majd néhány lépés-yire megállott előtte s mereven nézte. Egy-szerre csak szivreható szinte síró hangon meg-szólt: „Az Istenre kérem, ne tegye...!“ A megszólított hátratekintve meglepéssel vette észre, hogy a különös alak egészen ki van kelve lényéből s rémülve tekint reája. Majd ismét megszólalt: „Bizzék az Istenben, majd majd jobbra fordul minden...“ — „De hát mit akar barátom? — „Nem engedhetem... nem nézhetem. Engem ver-ne meg az Isten. — „Megbolondult? — Ez utóbbi nyilatkozat annyira meghatotta a mi emberünket, hogy sirva fakadt és végre nagy zokogás közt sikerült megértetnie, hogy ő a Marosparton sétáló urat az öngyilkosságtól félti. Nem is nyugodott addig, míg ez szé-pen visszafelé fordult és hazá felé sétált. A különös alak pedig megnyugodva tovább tántorgott, majd visszafordulva utána kiáltá a hazatérőnek: „Ha valaha jobb sorsra jut, ne felelde el, hogy megmentettem az életét.“

— **Megtalálták azt a nyolc darab zálogeszközlet,** melyeknek elvesztését tegnap lapunkban adunk hír-t. Tulajdonosa átveheti a rendőrségnél.
— **Utóhang a makói tűzhez.** El múlt már fél éve annak, hogy Makón nagy tűzvész pusztított, s csak most hallottuk annak — egy igen érdekes epizódot. Sokan el is felejték már azt a tűz, röviden felüljük hát a történetét. 1886. szeptember havának 18-án délelőtt sürgöny érkezett Makórol a szegedi főkapitánysághoz. A sürgöny rövid volt, de sokat mondó; így hangzott: „Nagy tűzvész pusztít városunkban. Segítséget kérünk Nagy. rendőrkapitány.“ — A sürgöny vétele után egy félórával a városi és önkéntes tüzlőtárság három szerkocsija rohogott a Makó felé vezető országúton, megrakva a megfelelő számú le-gyonysággal. A tüzlőtárság váltott lovakkal me-gesen rövid idő alatt ért Makóra és ott estig tartó munka után szerencsésen elfojtotta a tűz-öt. Mikor odaértek, nagyon szívesen fogad-ták őket, mert szükség volt rájuk. A ma-kói önkéntes tüzlőtárság nemrégiben azelőtt alakult csak meg, gyakorlatlan volt még és a város rozzant vízpompáival nem közde-hett sikeresen a nagy tűz ellen. Tehát, a mint mondók, nagyon szívesen fogadták a sze-gediéket és a tüzlőparancsnok, egyszermind-rendőrkapitány, megjegezte, hogy igazán szép a szomszéd városból, hogy minden kéres-nélküli segélyt nyujt. Ez a mondas fürcsök-nak tetszett a szegediék előtt és megmutatták a sürgöny, hogy hiszen itt a hivatalos távirat, a melylyel átvihattak bennünket. — Nagy ren-dőrkapitány hűledeve olvasta a sürgönyt és ő k ijelentette, hogy azt nem ő k üld t e. És senki sem vállalta el a vá-

rosi hatóság tagjai közül, hogy ő küldte volna! De ki küldte hát? Erre a kérdésre választ nem tudott adni senki. A rejtelmes megoldatlan maradt és megoldatlan meg a mai napig is. Senki sem tudja, hogy ki küldte a jövőv sür-gönyt. — Azok a f a k e r e s k e d ő k, a kiknek a telepén s a telepei között kiütt a tűz, azt tartják, hogy a sürgöny bizonyo-san ugy magától indult meg a dróton.

Hazánk és a főváros.
— **Rudolf trónörökös** berlini útjáról péntek este 10 órakor érkezett Bácsba, a honnan egy napi tartózkodás után szombat este 9 órakor az osztrák-magyar államvasut futarvontával a fővárosba jött. Az indóház-nál csak Török János főkapitány és Lit-tmann a főállomások fogadták. A trónörökös, ki Wohlgemuth szárnysegéde kíséretében szállott ki az udvari vagonból, kezét szoritott a főkapitánnyal és az állomásfőnökkel s be-ülve az udvari fogatba, felhajtattott a királyi várakba. A trónörökös, ki rendkívül jó szin-beu van, holnap délután 6 óra 5 perczkor a déli vasút gyorsvontához csatolt külön ud-vari kocsiiban S t e p h á n i a trónörökös né látogatására Abazsiába utazik.
— **Lovassy Ferencz.** † Nagy-Szalontán a napokban temették el a város közönségének élénk részvételével, Lovassy Ferencz föld-birtokost, családí sírboltjába. Lovassy Ferencz az igazi magyar előkelő szellemű földbirtokos-nak valóóság mintapéldánya volt, azok közül egy, kik az ősi erényeket átélőnek a mo-dern társadalomba, s ugy ennek, mint ünna-gunknak javára munkálkodnak. Kívülrő gazda volt, ki a közügyek szolgálatában is mindig megfelelt ama kötelezettségeinek, melyeket osztályi tagjához fűz a nemzet. Az a hie-vetelharom év, melyet átélt, becsületes mun-kában tett el, melynek hasznát nemcsak ön-maga és hozzátartozói, hanem a közügyek is látják. Már fiatal korában fogásgot sze-vedett szabadalvú meggyőződéséről, melyet sohasem tagadott meg egész életében. Egy időben a böhri szabadalvú ifjuság, majd a képviselőház körében nagy tevékenységet fejtett ki. S midőn saját gazdaságának és család-jának élt és szorgos munkával nagyrészt a saját erejéből nagyra nővelte apái vagyonát, akkor sem feledkezett meg soha arról, hogy a közelet, hogy a politika, hogy az irodalom mindig megköveteli a vagyonosodás, mivel-tetés és társadalmi tekintély bizonyos fokára emelkedett emberektől nem csak az érdeklődést, hanem esztelen áldozatokkal is a maga javára. S Lovassy Ferencz nemcsak hogy önkényesen megadta ezt a nemcsa érdeklődés a kulturális haladás minden eszköze iránt, hanem mindig meghozta a maga áldozatit is. Halála ellenfogva kétségkívül nem kizá-rólóg a gyászoló család vesztésége, hanem osztozik a részvételben minden barátja, egész megyéje s maga a nemzet is.

— **Az ötven krajczáros név.** — ezim alatt a „Pesti Hírlap“ után közölt újdonsá-gunkra vonatkozólag, most a kérdéses lap on a következő nyilatkozatot olvassuk: „Folyó évi márczius hó 30-án megjelent 78-ik szá-mu becses lapjában a „Napi hírek“ rovatá-ban egy közlemény jelent meg: „T a k i n t e s asszony a k a r t l e n n i“ cím-mel, Ezen rágalmozó és becsületemet sértő közl-ménnyel szemben kijelentem, hogy én a régi magyar Bay családhoz származom, bár ezzel sohasem díszkedtem, ezen nevet én nem ötven krajczárért szereztem s Berela Benjáminnak soha sem hívtak. — Mint hivatalnok a magyar északkeleti vas-utnál 12 év óta szolgálok, s okmányaim — ha valaki szavaiban kétkedik — nevezett halotti megsebezhetők. Nóm pedig nem jár-kál Nagy-Károly város utcáin kísirt szemek-kel és vonagló ajakkal, hanem itt mellettem Királyháza neveti a közlemény beküldőjének galádisságait e n e m o s boszuját, ki egyike lehet a sok jómódu kikoszorúzott köröknék. Ezen ezekben ellenem felhozottak aljas rágalomnak nyilvánitom s amennyiben piszkos iparlovagnak vagyok feltüntetve, becsületsér-tőnek is, iróját tehát becsületelem ragalmozónak jelentem ki és ellene sajtópert indítottam. Tisztelettel: M. E. K. V. vasuti tisztviselő.

— **Rövid hírek.** A tártai ártalmi ség aranyozott billikomot küldött Póháka Gyula oroszlanly tanítóknak, ki az ottani pa-slávokkal oly szívósan megküzött — A d e b-veczeni artézi kut fúrással már 200 méter mélységre értek: Szegeden is már legközelebb megküzök az artézi kut fúrást. — A magyar államvasutak kámeral-moravica-fümei vonalrészén vgre ismét meg-nyílt a hófúvások miatt megakadt forgalom. — Brassóban a napokban egy napszámot megfagyó találtak. márcziushó végén! — Szé-k e s f e h e r v á r t t Mészáros Nándor tan-kerületi főigazgató meginédtotta a vizsgálatot a nemzetiségi nyilatkozatokkal vádolt Valkovszky Miklós realiskolai igazgató ellen. — P á h i, pestmegyei községhen Weisz Simon akla kigyu-ladt és 105 darab bányos anyaguh égett oda.

A nagy világ.
— **Magasrangú hölgy.** — Megbotrán-kozva azon kicsinylés miatt, melylyel Tsine legutóbbi könyvében Napoleonról írt, Mathild hercegnő, névjegyét küldte neki, melyen e betűk p. p. c. voltak, miket tudvalóleg bucsuzáskor használnak. Taintet ez igen elké-serítette s mikor erről legközelebb Renannal beszélt, így szólt: „Soh sem fogok megvizs-galadni, hogy egy könyv miatt oly jó barát-nót vesztettem el.“ — „Kedvem“ — így felelt Renan, — „hogy megőrizhessem a so-got, gondolataimat szabadon kifejezni, és sok-kal magasabb rangú hölgygel hasonlítottam meg, mint a milyen Mathild hercegnő.“ — „Ki ez a hölgy?“ — „A z e g y h á z“, re-lelte Renan mosolyogva.

— **A férj és a szinpad.** A párisi ügy-vedék köre, mely azzal a véleményével, hogy a férj neje leveleit jogosan felbonthatja, nagy port vert fel a pá-risi sajtóban, legközelebb azzal a kérdéssel foglalkozott: A törvényszék feljogosíthatja-e

a nőt, hogy férje akarata ellenére szinpadí kőtelekbe lépjen? A nevezett jogászok e kérdést is igenlőleg döntötte el, vagyis vé-leménye szerint a férj tiltakozása jogilag nem veendő számba, ha neje szinpadra lép s a szinházal szerződéses kötelekbe lép.

S Z I N H Á Z.
— márczius 25.
— **„A pók.“** L u k á c s y Sándornak e hatásos és drámai jelenetekben oly gazdag nép-drámája, zajos hatással került ma este szin-re, szép szép számú közönség előtt. A szereplők ritka jókedvel játsztak. S o m l ó n é (Virág Lidi.) K i s s Mihályval együtt ritka hatással és zajos utrajások közt énekelte. M a k ó (Molnár Pál) újra egy kiválóan mulatót alakot mutatott be a pipogya szerelmekéde öregben és az által a szerepbe szott „innen is túlról is“ szőjárás minduntalan zajos derültéget kellett. S i p o s é (Pók Mihály) megrázó drámai erővel játszott. Őt is a fentebb említettekkel együtt, többször lámpák elé tapsolta a közönség.
— **Szinházi rövid hírek.** Vasárnap délután a „Mikadó“ kerül ismét szinre, míg este a „Tolonez“ —ot fogják adni Mravcsákot Nyilassi játssa, hétfőre a Csiky rég nem adott „Proletároknak“ ját tüktek ki. — A k a r s z e m é l y z e t j u t a l o m j á t é k a k e z e n l e z, a „Tízről pattant leány“ ezimű igen érdekes és mulatót bohóságban, melyben különben az összes személyekt köze fog működni és az est a közbeszurt produkciók által rendkívüli érdek-lődést van hivatal kelteni. Ez este félre is melegen felhívjuk a közönség figyelmét.

Somló Sándor jutalomjátéka.
Arad városi s z i n h á z.
Folyó szám 175. 33-dik bérlétszűnet.
Szombat, 1887. márcziushó 26-án:
HERNANI,
vagy:
a castiliai becsület.
Dráma 5 felvonásban. Írta: Hugó Viktor. Fordította: Szász Károly. (Rendező: Somló Sándor.)

Személyek:
Hernani — Somló Sándor.
Don Carlos, spanyol király, később V. dik Károly néven német császár — Peterdy Sándor.
Don Ray Gomez de Silva — Sárdy Károly.
Donna Sylva unokahuga — Czanyuga Emma.
A bojár herceg, — Makó Lajos.
A gajbar herceg, — Fenyéri Mór.
Don Juan de Haro, — Győre Alajos.
Don Gil Telez Girón, — Kiss Mihály.
Don Ricardo, — Kiss Sándor.
Don Francesco, — Borárd Gyula.
Egy heglyakó — Czako Vilmos.

Kezdeté 7, vége 9 órakor.
Vasárnap délután 4 órakor:
Mikadó, vagy: Titipu városa.
Operette 2 felvonásban.
Este 7 órakor:
A TOLONCZ.
Népszimű 3 felvonásban.

Közlekedés.
A vonat

	ind. Aradról	érk. Aradra
Csabai vegyesvont.	regg. 6.20	este 6.38
Budapesti személyvont.	d. u. 12.31	regg. 5.45
„	este 9.17	d. u. 4.10
Erdélyi vegyesvont.	d. u. 4.30	d. e. 8.42
„	regg. 6.00	d. e. 11.39
Temesvári vegyesvont.	regg. 6.05	d. e. 9.27
„	d. u. 5.48	este 8.17
Borossehesi vont.	regg. 6.25	regg. 9.20
„	d. u. 4.25	este 7.18
Szegedi személyvont.	regg. 6.10	regg. 9.48
„	d. u. 3.—	d. u. 7.23

Felelős szerkesztő és kiadó:
HINDY ÁRPÁD.
Nyiltér.
T. szerkesztő ur! Alólított tisztelettel kérem t. szerkesztő urat, miszerint becses lapjában alább irt so-raimnak helyet adni sziveskedjék.
A nagy közönségnek is szolgálatot vé-létek eslekedni, ha a mai napon velem tör-tént hajmeresztő eseménynek tiszta választát-tárom a közönség elé, hogy abból okulva, tudhassa, hogy hogyan kell a társadalmom-telgyélől óvakodnia. A tény a következő.
F. évi márczius hó 25-én városunkban jól ismert városrem, tek. S z e l l e József ur hozzáam küldé árnyékát, a város másod-rémét, a viselő dolgiáról ismert T u n n e r Ottó zug-sensalt azzal, hogy mennek el há-*) E rovat alatt közöltakért semmi felelőséget nem vállal a szerk.

zához, illetve ügyvédi irodájába, hogy egy más levél, de már általam kifzetett váltót átvegyek s a még abból származó pár forint költséget lefizessem. Én mit sem gyantira elmentem tek. S z e l l e József ügyvéd ur irodájába, hogy a váltót átvegyem, s ahig hogy ott megjelentem. S z e l l e József ügyvéd ur a már előre kicsinált terv szerint egy mellék-szobába onost és nejét, valamint ottlévő irodaszemélyzetét, közük a verekedéséről hir-hedté vált hős T ö r ö k Dénes irnokát elémbe küldve, engem egy szobába vezettek, hol az ajtókat körül zártva, azt kérdezték tőlem, hogy mit akarok, s midőn érte válaszoltam, hogy a már kifzetett váltómért jöttem: előbb S z e l l e József ügyvédné areult csapott, mondván: „te bitang, nesze válto“, s midőn kérdeztem, hogy miért bánt, ekkor T ö r ö k irnok s az összes személyzet botokkal nekem rontott és ki holért, ott ütött s ott vert. A midőn kiáltásaimra a már általk előre kicsinált terv szerint egy oda hított rendőr mentésemre jött volna, a banda engem a szobából kidő-bott, mindezt csak azért, mert a már kifze-tett váltómot visszakövettem, s ha az isten-től adott testi erőm segélyemre nincsen, talán agyon is vertek volna.

Innen kiindultam, óra intem és figyel-meztetem a nagy közönséget, de különösen az ügye-bajos feleket, hogy a kinek esetleg baja, aragy peres ügye van tekintetes S z e l l e József ügyvéd urral, vagy annak irodájában, annak tanácslom, hogy ha nevezett házánál vagy irodájában kellék megjelenni, akkor revolvért tegyen szobába, különben élete vesztélynek lesz kitéve — a ugy járhat mint én, ki mit sem gyantira, minden védelem nélkül lettem a banda által ellenem elkövetett élet-veszélyes merényletnek kitéve s mondom, hogy csakis testi erőmmel közönségemet, hogy ezen városszerte ismert banda körmei közül léve kiszabadulhatam, habár testi épségemben tetemes kárt szenvedtem.
Megjegyzem még itt, hogy eme meg-veretlésemért s az életemre törő veszélyes merényletért nevezettek ellen a törvény ol-talmait is igénybe veendem s ellenök a kellő lépést is megteszem s ezt a nagyérdemű közönségnek tudára adva, maradtam a t. szer-kesztő urnak

alázatos szolgálja:
Bollsz György,
a „Vörös Okor“ fogadó bérlege.

BARTH LIPÓT
férfi szabó és posztó üzlete
ARADON.
(ALAPITTATOTT 1850.)
Van szerencsém a nagy-érdemű közönség és i. t. ve-vőim tudomására hozni, hogy raktárom **dus választékban** van felszerelve a külföldi leg-ujabb s legfinomabb **szövevelekl**

ujdonságaival és így azon kel-lemes helyzetben vagyok jeles fővárosi szabász és a legujab-kornak megfelelő munkaerőim-mel, hogy a legtuliságizottabb igényeket is kielégíthetni.
Kiváló tisztelettel:
Barth Lipót,
Arad. Szabadságtér 17. szám

747/1887. sz.
Arverési hirdetés.
Arad szab. kir. város tekintete-árvaszékének f. é. 747. sz. alatt kelt végzése alapján ezenell kézhírre léte-tik, miszerint a néh. Tedeschi János eczetgyáros aradi volt lakos hárya-tékában leltározott IV—12 tételből 66. tételig bezárolag felvett

különféle ingóságok eczetágyak,
az eczet főzéséhez szükséges **kész anyagok**
ugy mintegy **40 hordónyi kész ecze**
hordó nélkül,
Aradon, a helyszinén, Szabadságtér 13-ik szám alatti ház udvarában évi márcziushó 28-án, d. e. 9 órakor megkezdendő nyilvános árverésen azonnali készpénzfizetés mellett átadni.
Kelt Aradon, 1887. márcziushó 24-én
Simon Gábor,
árverészi jegyző, mint kiadó.